

Zdravko Colic

Bembasa

Ljeto bjese tad duze nego sad
bili su dani duzi kad si mlad
stari kraj, prosut caj
i odjednom sjaj u tvome oku kao tamni zar

Moj nesudjeni kum dosipao rum
i sve je s uma krenulo niz drum
dvoje nas u taj cas cutasmo uglas
rijeka misli slila se u sum
Bembase, Bembase

Onda bjese hlad gusci nego sad
bile su sjene gusce kad si mlad
ispod njih kao stih jedan prijeko tih
sto tako rijetko dolazim u grad

Dobar jaran moj jasno momak tvoj
prica stara i mi svi u njoj
stari drug uzdah dug i na vodi krug
tone sve u pjeni bisernoj
Bembasa, Bemasa

Ref.
Zato i postoje ludila
da bi pamet osudila
sto bas ti, sto bas ja
mali grad sve se zna

Bas mi, bas ta, Bembasa
sto bas ti, sto bas ja
digla se prasina

carsija tako sta ne prasta

Lazi bjehu tad sladje nego sad
ili to lakse padne kad si mlad
oni, ti ili mi proklet broj je tri
uvijek je treci na poslijetku gad

I da susretnem te samo na minuta par
jer cujem kako pricas da sam car
i da znas nisam bas jos sam tajno nas
i sve bih trampio za onaj car
Bembase, Bembase

Ref.

Ref.